

مجله دست آوردهای روان‌شناسی
(علوم تربیتی و روان‌شناسی)
دانشگاه شهید چمران اهواز، بهار و تابستان ۱۳۸۹
دوره‌ی چهارم، سال ۱۷-۱۶، شماره‌ی ۱
صص: ۱۱۸-۱۰۳

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۰۲/۲۳
تاریخ بررسی مقاله: ۸۸/۱۱/۰۵
تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۰۲/۱۱

مقایسه‌ی هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن در دانش‌آموزان نایبنا و بینا

* محمد نریمانی
** عباس ابوالقاسمی
*** اسماعیل سلیمانی

چکیده

تحقیق حاضر به منظور مقایسه مؤلفه‌های هوش هیجانی در دانش‌آموزان نایبنا و بینا انجام شده است. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر، شامل کلیه‌ی دانش‌آموزان نایبنا و بینای پسر و دختر در دامنه‌ی سنی ۱۳-۲۰ ساله بود که در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ مشغول به تحصیل در مدارس راهنمایی و دبیرستان شهر اردبیل بودند. تعداد ۶۰ نفر (۳۰ پسر و ۳۰ دختر) نایبنا و ۶۰ نفر (۳۰ پسر و ۳۰ دختر) بینا از میان دانش‌آموزان انتخاب شدند. پرسشنامه‌ی هوش هیجانی بار-آن به عنوان ابزار جمع‌آوری داده‌ها به صورت انفرادی و در محل آموزشگاه بر روی آنها اجرا شد. ضمن آن که روش تحقیق مطالعه‌ی حاضر با توجه به موضوع آن، از نوع علی-مقایسه‌ی بی بوده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل واریانس چندمتغیری (MANOVA) استفاده شده است. نتیجه‌ی مطالعه نشان داد که بین دانش‌آموزان نایبنا و بینا در مؤلفه‌های همدلی، عزت نفس، کنترل تکانه، انعطاف‌پذیری، مسئولیت‌پذیری، تحمل فشار روانی، خوش‌بینی، شادکامی، خودابرازی، واقع‌گرایی، خودشکوفایی و استقلال هوش هیجانی تفاوت معنی‌دار وجود دارد ولی در مؤلفه‌های حل مسئله، روابط بین فردی و خودآگاهی هیجانی تفاوت معنی‌دار نبود.

کلید واژگان: هوش هیجانی، دانش‌آموزان، نایبنا

Narimai@uma.ac.ir
abolgasemi@uma.ac.ir
Soleymany.psy@gmail.com

* استاد دانشگاه محقق اردبیلی (نویسنده مسؤول)

** دانشیار دانشگاه محقق اردبیلی

*** کارشناسی ارشد روان‌شناسی

مقدمه

بدون بینایی ادراک ما از خودمان و از افراد پیرامون مان بسیار متفاوت خواهد بود. این ادراک متفاوت ممکن است در افراد مبتلا به اختلال بینایی که یک دهم درصد کودکان استثنایی را شامل می‌شوند، سبب بروز مشکلات عاطفی و اجتماعی شود (بیرد، میفیلد و بارکر^۱، ۱۹۹۷). کودکی که نابینای مادرزاد است، به روش خودش از جهان تجربه حاصل می‌کند و این تجربه با تجربه‌ی بیشتر کودکان تفاوت دارد. او نیز باید از عهده‌ی مشکلات خاص خود برآید. بنابراین شخصیت او از این تفاوت‌ها متأثر می‌شود. به علت نقصی که فرد نابینا دارد احتمالاً تحت فشار عصبی قرار گرفته و احساس عدم امنیت و ناکامی را در خود پرورش می‌دهد (کروکشنک^۲، ۱۹۷۱). همین وضعیت ممکن است هوش هیجانی را در افراد نابینا تحت تأثیر قرار دهد.

هوش هیجانی^۳ توانایی درک، توصیف، دریافت و کنترل هیجان است. هر شخصی با برخورداری از هوش هیجانی در مواجهه با واقعیت مثبت و منفی زندگی به موضع گیری پرداخته و به سازش با آنها می‌پردازد. انسان با برخورداری از هوش هیجانی به زندگی نظم و ثبات می‌بخشد، به طوری که اصولاً با هوش هیجانی بالا، شخص واقعی منفی کمتری را در زندگی تجربه می‌کند (گلمان^۴، ۱۹۹۵). به عنوان مثال پتریدز، فریدریکسون و فارنهام^۵ (۲۰۰۴) در پژوهش خود دریافتند دانش‌آموزانی که دارای هوش هیجانی بالایی هستند، رفتارهای انحرافی، گریز از مدرسه و اخراج از مدرسه در آنها کمتر دیده می‌شود. همچنین هوش هیجانی جدیدترین تحول در زمینه‌ی ارتباط میان تفکر و هیجان است. توانایی پیش‌بینی موفقیت‌های زندگی و نقش هوش هیجانی در بیشتر اختلالات روانی، و دو نوع مفهوم صفتی و توانشی از هوش هیجانی (پتریدز و همکاران، ۲۰۰۴)، بر گستره‌ی پژوهش‌های مربوط به هوش هیجانی افزوده است. به اعتقاد بار-ان^۶ (۱۹۹۹) هوش هیجانی مجموعه‌یی از قابلیت‌ها، توانایی‌ها و

1- Baird, Mayfield, & Barker

2- Cruickshank

3- emotional intelligence

4- Goleman

5- Petrides, Frederickson, & Furnham

6- Bar-on

مهارت‌ها است که فرد را برای سازگاری با محیط و کسب موفقیت در زندگی تجهیز می‌کند و نوعی ظرفیت ادراک، بیان، فهم، کاربرد و مدیریت هیجان‌های خود و دیگران است (Mayer, Salov, & Caruso, 2001). به عقیده بار-آن (1997) هوش هیجانی دارای پنج حیطه‌ی گسترده از مهارت‌ها یا توانایی‌هایی است که عبارتنداز: ۱- مؤلفه‌ی درون فردی^۲، ۲- مؤلفه‌ی میان فردی^۳، ۳- مؤلفه‌ی سازگاری^۴، ۴- مؤلفه‌ی مدیریت استرس^۵ و ۵- مؤلفه‌ی خلق عمومی^۶.

پژوهشگران مختلف بیان داشته‌اند که هوش هیجانی بر سلامت حافظه و نیروی عقل، ادراک، معنابخشی تجربه‌ها، داوری صحیح، تصمیم‌گیری مناسب و رشد روانی-اجتماعی فرد تأثیر چشم‌گیری دارد (Riyoo, 1995)، به نقل از تهامی، علیایی زند و یوسفی لوبه، ۱۳۸۱؛ کاچوب، ۲۰۰۳). پژوهش‌های مختلف نشان می‌دهد افرادی که دارای هوش هیجانی بالایی هستند، قدرت بیشتری برای سازگاری با مسائل جدید و روزانه (هیلگر و هینگستمن، ۲۰۰۰) به نقل از سوبرگ^۷، ۲۰۰۱) رشد شغلی و حرفه‌ی (سوبرگ، ۲۰۰۱؛ بویاتزیز^۸، ۲۰۰۲؛ وونگ و لاو^۹، ۲۰۰۲) و رهبری (وونگ و لاو، ۲۰۰۲) دارند. همچنین هماهنگ نمودن احساسات مختلف، شناسایی این احساسات و عمل آنها بر مغز و رفتار (پلاتو^{۱۰}، ۲۰۰۳) همبستگی دارد. در مقابل، هوش هیجانی پایین با رفتارهای مسئله‌ساز درونی^{۱۱}، سطوح پایین همدلی و ناتوانی در تنظیم خلق و خو (کیاروچی^{۱۲} و همکاران^{۱۳}، ۲۰۰۰، به نقل از کاچوب، ۲۰۰۳)،

-
- 1- Mayer, Salovay, Caruso, Sitarenios
  - 2- interpersonal component
  - 3- intrapersonal component
  - 4- adaptability component
  - 5- stress Management component
  - 6- general mood component
  - 7- Rieve
  - 8- Kaschub
  - 9- Hieliger & Hingestman
  - 10- Sjoberg
  - 11- Boyatxzis
  - 12- Wong & Low
  - 13- Plato
  - 14- internal problematic behaviors
  - 15- Ciarrochi

افسرده خوبی^۱ (پارکر^۲ و همکاران، ۲۰۰۱؛ به نقل از کاچوب، ۲۰۰۳) افسردگی، روان‌رنجورخوبی^۳، استرس (داودا و هارت^۴، ۲۰۰۰؛ به نقل از کاچوب، ۲۰۰۳) و نیز رفتارهای مسأله‌ساز بیرونی^۵ شده، کاهش پیشرفت تحصیلی (بار-آن، ۱۹۹۷؛ به نقل از کاچوب، ۲۰۰۳) مصرف الكل و مواد مخدر (ترینیداد و جانسون، ۲۰۰۲؛ به نقل از کاچوب، ۲۰۰۳)، انحراف جنسی (تیدمارش^۶ و همکاران، ۲۰۰۱؛ به نقل از کاچوب، ۲۰۰۳)، تخریب دارایی، دزدی (کاچوب، ۲۰۰۳) و پرخاشگری (کیوبمن و روزل^۷، ۲۰۰۲) همراه می‌باشد.

مطالعه خجسته‌مهر (۱۳۷۰) نشان داده است که افراد نایینا با مشکلات سازشی به مراتب بیشتری مواجه هستند، انعطاف‌ناپذیرند و از لحاظ سازگاری عاطفی، اجتماعی، بهداشتی و جنسی با مشکلات بیشتری مواجه می‌باشند. در این پژوهش به نقل از کورژالز^۸ (۱۹۷۰) بیان می‌شود که چون کودکان نایینا تصاویر ذهنی خود را از طریق لمس کردن درک می‌کنند، بنابراین آهنگ خودشکوفایی در آنان بسیار کند و پایین‌تر است. علی‌پور صنوبری (۱۳۷۶) در مطالعه‌یی در زمینه‌ی نایینا به این نتیجه رسید که نوجوانان نایینا به مقدار زیادی به پدر و مادر وابسته هستند و دلیل این وابستگی نیز حمایت والدین می‌باشد. برخورد خانواده‌ها با نوجوانان نایینا متعادل نبوده و این عدم تعادل منشأ رفتارهای ناشایست، نگرانی‌ها و اضطراب‌های زیادی برای آنها می‌گردد. نوجوانان نایینا در زمینه‌ی مسائل اقتصادی با ناامنی و نگرانی‌های زیادی روبرو هستند و به دلایل زیادی از جمله ناگاهی و عدم توجه خانواده به استقلال طلبی آنان و همچنین مشکلات اجتماعی - اقتصادی، عدم توازن ازدواج، نداشتن کار در زمینه کسب استقلال اجتماعی با مشکلات زیادی مواجه هستند. پژوهش امامی (۱۳۷۶) حاکی از خودپنداره ضعیفتر و عزت نفس پایین‌تر افراد دچار نقص بینایی نسبت به افراد بینا می‌باشد. بین عزت نفس و ابراز وجود نیز رابطه‌ی تنگاتنگی وجود دارد. زمانی که عزت نفس

-
- 1- Alexithymia
  - 2- Parcker
  - 3- neuroticism
  - 4- Dawda & Hart
  - 5- external priblematic behaviors
  - 6- Tidmarsh
  - 7- Quebbman & Rozell
  - 8- Kurzhals

آسیب دیده باشد، فرد قدرت ابراز وجود را نیز از دست می‌دهد و در نتیجه به تدریج جایگاهش را در اجتماع از دست می‌دهد (کاکاوند، ۱۳۸۱؛ به نقل از نوزاد، ۱۳۸۵).

نتیجه‌ی پژوهش شویم (۱۳۸۱) نشان داده است که معلمان فراوان‌ترین مشکلات نابینایان را بی‌قراری، حواس‌پرتوی، قللری، دعوا کردن، قطع مکالمه، عصبانیت و لج کردن و ضعف در کنترل خشم، انتقاد پسندیده، مصالحه در مجادله، تعریف مناسب از خود و دیگران، گذراندن مناسب اوقات فراغت، عکس‌العمل مناسب در مقابل رفتار غیرمنصفانه و کمک به همسالان در انجام تکالیف و نادیده گرفتن سر و صدا گزارش کرده‌اند. نتیجه‌ی مطالعه‌ی نلسون^۱ (۲۰۰۹) نیز حاکی از آن است دانش‌آموزان بینا در شرایط عاطفی مثبت احساس همدى و ترحم بهتری را نشان می‌دهند. مهدی‌زادگان (۱۳۷۶) طی مطالعه‌ی نشان داده که نابینایان دارای افسردگی خفیف می‌باشند.

به نظر تعدادی از متخصصان در برخی از مواقع افراد مبتلا به نقص بینایی^۲ از طرف افراد عادی مورد قبول قرار نمی‌گیرند و همین امر باعث می‌شود که برخی از آنها در کسب تعدادی از مهارت‌های اجتماعی^۳ نظیر نشان دادن حالات چهره‌ی مناسب چار اشکال گردد (هالمان و کافمن، ترجمه‌ی ماهر، ۱۳۷۸). مطالعه‌ی بیابانگرد (۱۳۸۴) نشان داد که مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان نابینا و ناشنوایان تراز دانش‌آموزان عادی و دانش‌آموزان ناشنوایان تراز نابینا است.

نوربخش (۱۳۵۷) در پژوهش خود نشان داد که نابینایان به دلیل برخوردهای ناسنجیده جامعه و اطرافیان و در مهارت‌های اجتماعی، سازشی و تشخیصی مشکلات بیشتری را تجربه می‌کنند. نتیجه‌ی مطالعه‌های میهان^۴ (۱۹۷۱)، جرویس^۵ (۱۹۷۹) و پارسون^۶ (۱۹۸۷) که بر روی خودپنداره و عزت‌نفس دانش‌آموزان نابینا انجام شده است، نشان می‌دهد که نابینایان نسبت به آینده‌ی خود بی‌مناک‌ترند، احساس توانایی کمتری در فرونشاندن خشم و پرخاشگری خود

1- Nelson

2- visual impairment

3- social skills

4- Mihan

5- Jerowis

6- Parson

دارند، دارای نگرش منفی نسبت به خود هستند. نایینیان تصور می‌کنند افراد عادی دارای عملکردی به مراتب بهتر از آنها هستند که این امر نهایتاً بر خودپنداره و عزت نفس آنان تأثیر منفی دارد و موجب می‌شود ناییناً نتواند هویت موفق را در خود رشد دهد (به نقل از مستعلمی، حسینیان و یزدی، ۱۳۸۴). نتیجه‌ی مطالعه‌های پژوهشی (۱۳۸۴) هم نشان می‌دهد که تفاوت معنی‌داری بین دو گروه (دختران کم بینا و دختران بینا) در چهار مؤلفه‌ی هوش هیجانی (حل مسئله، روابط بین فردی، تحمل فشار روانی و کنترل تکانه) وجود ندارد.

از آنجا که محرومیت حسی به ویژه نایینیانی یک حالت پایدار در طول زندگی فرد است و از طرف دیگر طبق تحقیقات به عمل آمده، تأیید شده است که هوش هیجانی بر خلاف هوش شناختی اکتسابی می‌باشد، همچنین با توجه به مطالعه‌های فوق، مبنی بر ارتباط هوش هیجانی با مهارت‌های اجتماعی، عزت نفس، خودپنداره، سازگاری با مسائل جدید و روزانه، برونق‌گرایی، همدلی، انعطاف‌پذیری، استقلال طلبی، توانایی هماهنگ نمودن احساسات، افسردگی و اضطراب، چنانی فرض می‌شود که بین هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن در دانش‌آموزان ناییناً و بینا تفاوت وجود دارد.

روش

تحقیق حاضر از نوع علی- مقایسه‌یی می‌باشد. جامعه‌ی آماری پژوهش شامل کلیه‌ی دانش‌آموزان ناییناً و بینای پسر و دختر در دامنه‌ی سنی ۲۰-۱۳ ساله بود که در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ مشغول به تحصیل در مدارس راهنمایی و دبیرستان شهر اردبیل بودند. تعداد ۶۰ نفر (۳۰ پسر و ۳۰ دختر) از بین دانش‌آموزان ناییناً به عنوان گروه مورد مطالعه با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده و ۶۰ نفر (۳۰ پسر و ۳۰ دختر) نیز از بین دانش‌آموزان بینا به عنوان گروه مقایسه از طریق همتاسازی انتخاب شدند. بدین صورت که ۶۰ دانش‌آموز بینا از لحاظ ویژگی‌هایی نظیر سن، جنس، سطح تحصیلات، رشته‌ی تحصیلی، تحصیلات والدین و محل سکونت با دانش‌آموزان ناییناً جور شدند.

ابزار پژوهش

ابزار اندازه‌گیری مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه‌ی هوش هیجانی بار- آن (EQ-I) می‌باشد. آزمون هوش هیجانی بار- آن در سال ۱۹۸۰ با طرح این سؤال که چرا

بعضی مردم نسبت به بعضی دیگر در زندگی موفق‌ترند آغاز گردید. این آزمون دارای ۱۱۷ سؤال و ۱۵ مقیاس می‌باشد که توسط بار-آن بر روی ۳۸۳۱ نفر از ۶ کشور اجرا و به طور سیستماتیک در آمریکای شمالی هنجاریابی گردید. در این پرسشنامه پاسخ‌های آزمودنی نیز بر روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای در طیف لیکرت (کاملاً موافق، موافق، تا حدودی، مخالف و کاملاً مخالف) تنظیم شده است. مقیاس‌های آزمون عبارتند از: خودآگاهی هیجانی، خودابازی، عزت نفس، خودشکوفایی، استقلال، همدلی، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، روابط بین فردی، واقع‌گرایی، انعطاف‌پذیری، حل مسأله، تحمل فشار روانی، کنترل تکانش، خوشبینی و شادمانی. در این پژوهش از نسخه‌ی هنجاریابی شده پرسشنامه‌ی هوش هیجانی بار-آن که توسط سموعی و همکاران (۱۳۸۵) که متناسب با فرهنگ و جامعه‌ی ایرانی تهیه شده است، استفاده شده است. در نسخه‌ی هنجاریابی شده، پس از انجام برخی تغییرها در متن اصلی پرسشنامه، حذف یا تغییر بعضی سؤال‌ها و تنظیم مجدد سؤال‌های هر مقیاس، پرسشنامه از ۱۱۷ سؤال به ۹۰ سؤال تقلیل یافته است. هنگام هنجاریابی، پایایی آزمون از طریق محاسبه‌ی آلفای کرونباخ برای دانشجویان پسر ۰/۷۴، برای دانشجویان دختر ۰/۶۸ و برای کل افراد ۰/۹۳ محاسبه گردید. پایایی آزمون در روش دو نیمه کردن برای دانشجویان پسر ۰/۶۶، برای دانشجویان دختر ۰/۵۷ و برای کل افراد ۰/۷۸ محاسبه گردید. و در این پژوهش ضریب پایایی به روش بازآزمایی ۰/۶۸ گزارش گردیده است. با اجرای پرسشنامه بهره هیجانی یک نمره کلی بهره هیجانی، ۵ نمره مقیاس ترکیبی و ۱۵ نمره خرد مقیاس به دست می‌آید. در پژوهش دهشیری (۱۳۸۲) با روش بازآزمایی میانگین ضرایب پایایی برای ۱۵ خرد مقیاس (EQ-I) بعد از یک ماه برابر ۰/۷۳ بود که می‌توان گفت در مورد جمعیت ایرانی از پایایی قابل قبولی برخوردار است. در تحقیق دیگر دزکام پایایی پرسشنامه‌ی بار-آن را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۶۲ به دست آورد و در تحقیق دیگری صالحی پایایی پرسشنامه‌ی بار-آن را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۰ برآورد کرده است (به نقل از پژشکی، ۱۳۸۴).

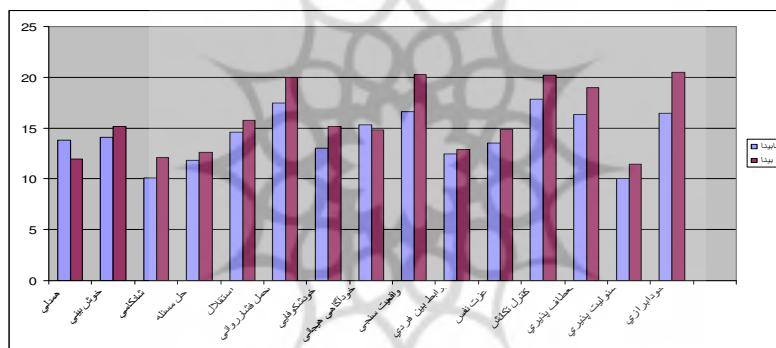
روش گردآوری اطلاعات

در این پژوهش برای جمع آوری اطلاعات ابتدا نمونه‌یی به تعداد ۶۰ نفر (۳۰ پسر، ۳۰ دختر) از گروه‌های نایبنا و بینا انتخاب شدند و سپس مواد پرسشنامه‌ها برای دانشآموزان نایبنا

و بینا از طریق کاست به صورت انفرادی در محل تحصیل ارایه شد و از آنها خواسته شد که به دقت سوالات را گوش داده و پاسخ‌های مورد نظر را متناسب با ویژگی‌های خود انتخاب کنند که این انتخاب توسط آزمون‌گر ثبت می‌شد. همچنین برای جلوگیری از سوگیری، چشم‌های دانش‌آموزان بینا با هدبند (چشم‌پوش) پوشانده شد. نهایتاً داده‌های جمع آوری شده، به کمک تحلیل واریانس چندمتغیری (MANOVA) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های مطالعه با توجه به نمودار شماره ۱ نشان می‌دهد که میانگین دانش‌آموزان بینا در برخی مؤلفه‌های هوش هیجانی از میانگین دانش‌آموزان نایبنا بیشتر و در برخی از آنها کمتر می‌باشد.

نمودار ۱. مقایسه‌ی میانگین‌های دو گروه نایبنا و بینا در ۱۵ مؤلفه‌ی هوش هیجانی بار_آن

جدول ۱. نتیجه‌ی آزمون‌های چندگانه در مورد گروه‌ها (تحلیل واریانس چند متغیری)

معنی‌داری	خطای درجه آزادی	فرضیه df	F	مقدار	تأثیر
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۴۹۷/۱۳	۰/۹۸۶	اثر پیلایی
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۴۹۷/۱۳	۰/۰۱۴	لامبادای ویلکز
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۴۹۷/۱۳	۷۱/۷۰۱	اثر هاتلیتیق
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۴۹۷/۱۳	۷۱/۷۰۱	رویز
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۶/۵۶	.۰/۴۸۶	گروه اثر پیلایی
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۶/۵۶	.۰/۰۱۴	لامبادای ویلکز
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۶/۵۶	.۰/۹۴۷	اثر هاتلیتیق
/۰۰۰	۱۰۴/۰۰۰	۱۵/۰۰۰	۶/۵۶	.۰/۹۴۷	رویز

جدول ۲. میانگین، انحراف استاندارد و نتیجه های تحلیل واریانس چند متغیری دو گروه دانش آموزان نایینا و بینا در مؤلفه های هوش هیجانی

Sig	F	میانگین مجذورات	df	SD	میانگین	تعداد نمونه	گروه ها	مؤلفه های هوش هیجانی
۰/۰۰۲	۱۰/۴۷	۱۱۲/۱۳	۱	۳/۱۸ ۳/۳۵	۱۳/۸۳ ۱۱/۹۹	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	همدلی
۰/۰۴۳	۴/۲۰	۳۶/۳۰	۱	۳/۵۱ ۲/۲۱	۱۴/۰۸ ۱۵/۱۸	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	خوش بینی
۰/۰۴۲	۴/۳۵	.۳۰	۱	۵/۰۶ ۳/۷۰	۱۰/۱۲ ۱۲/۰۸	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	شادکامی
۰/۱۹۲	۱/۷۲	۱۸/۴۰	۱	۳/۵۹ ۲/۹۱	۱۱/۸۳ ۱۲/۶۱	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	حل مسئله
۰/۰۳۲	۴/۶۹	۴۳/۲۰	۱	۳/۲۴ ۲/۸۱	۱۴/۵۸ ۱۵/۷۸	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	استقلال
۰/۰۰۱	۱۳/۵۱	۱۹۰/۰۰	۱	۳/۷۹ ۳/۷۰	۱۷/۴۵ ۱۹/۹۶	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	تحمل فشار روانی
۰/۰۰۲	۹/۹۹	۱۳۶/۵۳	۱	۳/۹۵ ۳/۴۱	۱۳/۰۶ ۱۵/۲۰	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	خودشکوفایی
۰/۳۲۲	.۹۸	۷/۰۰	۱	۳/۱۰ ۲/۰۶	۱۰/۳۵ ۱۴/۸۶	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	خودآگاهی هیجانی
۰/۰۰۱	۲۹/۶۴	۴۱۰/۷۰	۱	۴/۱۲ ۳/۲۶	۱۶/۸۰ ۲۰/۳۰	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	واقع گرایی
۰/۵۱۱	.۴۳	۵/۲۰	۱	۴/۰۶ ۲/۷۲	۱۲/۴۸ ۱۲/۹۰	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	روابط بین فردی
۰/۰۰۷	۷/۰۷	۵۷/۴۰	۱	۲/۱۵ ۲/۷۵	۱۳/۵۵ ۱۴/۹۳	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	عزت نفس
۰/۰۱۴	۶/۲۷	۱۷۰/۴۰	۱	۵/۰۷ ۴/۸۱	۱۷/۸۵ ۲۰/۲۳	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	کنترل تکانش
۰/۰۰۱	۱۳/۹۸	۲۰۸/۰۳	۱	۳/۸۲ ۳/۸۸	۱۶/۳۱ ۱۸/۹۵	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	انعطاف پذیری
۰/۰۲۶	۵/۱۱	۵۸/۸۰	۱	۳/۶۴ ۳/۱۲	۱۰/۰۵ ۱۱/۴۵	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	مسئولیت پذیری
۰/۰۰۱	۳۹/۱۷	۴۸۴/۰۰	۱	۳/۳۴ ۳/۶۷	۱۶/۵۰ ۲۰/۵۱	۶۰ ۶۰	نایینا بینا	خودابرازی

همان گونه که در جدول ۱ مشاهده می شود در آزمون اشر پیلاپی $\text{value} = ۰ = ۴۸۶$ بوده و در سطح معنی دار قرار دارد. طبق آزمون های چهارگانه $۴۸\% / ۴۸$ واریانس نمره ها

متغیرهای وابسته ناشی از تفاوت‌های گروهی است. بنابراین بین دو گروه حداقل در یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معنی‌دار وجود دارد.

همچنین نتیجه‌ی تحلیل واریانس چند متغیری در جدول ۲ نشان می‌دهد که بین دو گروه دانش‌آموzan بینا و نابینa در مؤلفه‌های عزت‌نفس ($F=7/57$, $P=0/007$), انعطاف‌پذیری ($F=13/98$, $P=0/001$), مسئولیت‌پذیری ($F=5/11$, $P=0/026$), خودابازی ($F=29/64$, $P<0/001$), کترل تکانش ($F=6/27$, $P=0/014$), واقع‌گرایی ($F=13/51$, $P=0/001$), استقلال خودشکوفایی ($F=9/99$, $P=0/002$), تحمل فشار روانی ($F=4/20$, $P<0/001$), شادکامی ($F=4/35$, $P=0/042$), همدلی ($F=10/47$, $P=0/002$) هوش هیجانی تفاوت معنی‌داری وجود دارد، بدین معنی که میانگین دانش‌آموzan نابینa در مؤلفه‌های مذکور پایین‌تر از افراد بینa می‌باشد. اما در مؤلفه‌های روابط بین فردی ($F=0/43$, $P=0/98$)، خودآگاهی هیجانی ($F=1/72$) و حل مسأله ($F=0/032$) هوش هیجانی تفاوت معنی‌داری بین دو گروه وجود ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتیجه‌ی این مطالعه حاکی از آن است که بین بیشتر مؤلفه‌های هوش هیجانی دانش‌آموzan بینa و نابینa تفاوت معنی‌داری وجود دارد. این تفاوت در هوش هیجانی می‌تواند در توانایی درک، توصیف، دریافت و کنترل هیجان دانش‌آموzan نابینa تأثیر به سزایی داشته باشد. همان طوری که پتریدز و همکاران (۲۰۰۴) در پژوهش خود دریافتند دانش‌آموzanی که دارای هوش هیجانی بالایی هستند، رفتارهای انحرافی، گریز از مدرسه و اخراج از مدرسه در آنها کمتر دیده می‌شود. این پژوهشگران هوش هیجانی را در حکم یک متغیر میانجی دانسته و معتقد‌ند دانش‌آموzan با هوش هیجانی بالا به صورت مؤثرتر و بهتر با استرس‌های هیجانی و اضطراب رو به رو می‌شوند و نیز از عملکرد تحصیلی بالاتری برخوردار می‌باشند.

نتیجه‌ی این پژوهش در رابطه با عزت نفس نابینایان با نتیجه‌های برخی مطالعه‌ها مانند امامی (۱۳۷۶) که نشان داده‌اند نابینایان از خودپنداره و عزت نفس پایین‌تری نسبت به افراد بینa برخوردارند، همخوانی دارد. عدم اعتماد به نفس آنها می‌تواند ناشی از عدم ارتباط کافی با افراد

بینا و طرز تلقی بینایان در برابر نابینایی باشد. همچنین در مؤلفه خودابرازی یافته این پژوهش با مطالعه (کاکاوند، ۱۳۸۵؛ به نقل از نوزاد، ۱۳۸۵) مبنی بر این که، افراد نابینا زمانی که عزت نفس شان آسیب دیده باشد، قدرت ابراز وجود را از دست می‌دهند، هماهنگ است. همچنین با نتیجه‌ی مطالعه‌ی هالاهان و کافمن (ترجمه ماهر، ۱۳۷۸) که نشان داده است برخی از نابینایان در کسب تعدادی از مهارت‌های اجتماعی^۱ نظری نشان دادن حالات چهره مناسب دچار اشکال هستند، همخوانی دارد. در زمینه‌ی کترول تکانش با نتیجه‌ی برخی مطالعه‌ها (جرویس، ۱۹۷۹، پارسون ۱۹۸۷ و میهان^۲، ۱۹۷۱، به نقل از مستعلمی و همکاران، ۱۳۸۴) که نشان داده‌اند، نابینایان احساس توانایی کمتری در فرونیشاندن خشم و پرخاشگری خود دارند، همخوانی دارد. در ارتباط با مؤلفه‌ی انعطاف‌پذیری نیز نتیجه‌ی این پژوهش با مطالعه‌ی خجسته‌مهر (۱۳۷۰) همخوانی دارد، که نشان داده است افراد نابینا با مشکلات سازشی به مراتب بیشتری مواجه هستند، انعطاف‌ناپذیرند و از لحاظ سازگاری عاطفی، اجتماعی، بهداشتی و جنسی با مشکلات بیشتری مواجه می‌باشند. همچنین یافته‌ی این پژوهش در زمینه‌ی خودشکوفایی با یافته‌ی کورژالز (۱۹۷۰) که نشان می‌دهد، کودکان نابینا آهنگ خودشکوفایی بسیار کند و پایین‌تری نسبت به افراد بینا دارند، همخوانی دارد (به نقل از خجسته‌مهر، ۱۳۷۰). یافته‌ی این پژوهش در زمینه‌ی استقلال و مسئولیت‌پذیری نابینایان با مطالعه‌یی علی‌پور صنوبri (۱۳۷۶) مبنی بر این که نوجوانان نابینا در زمینه‌ی مسائل اقتصادی با نامنی و نگرانی‌های زیادی روبرو هستند و به دلایل زیادی از جمله ناآگاهی و عدم توجه خانواده به استقلال طلبی آنان و همچنین مشکلات اجتماعی اقتصادی، عدم توازن ازدواج، نداشتن کار در زمینه‌ی کسب استقلال اجتماعی با مشکلات زیادی مواجه هستند، همخوانی دارد. در زمینه‌ی خوش‌بینی و شادکامی نتیجه‌ی پژوهش حاضر با یافته‌های مهدی‌زادگان (۱۳۷۶)، که نوعی افسردگی را در نابینایان نشان دادند همخوانی دارد. از آنجا که شادکامی و خوش‌بینی از مؤلفه‌های خلق کلی هوش هیجانی می‌باشند و از طرف دیگر به دلیل این که دانشآموزان نابینا نسبت به دانشآموزان بینا از خلق مثبت پایینی برخوردارند، بنابراین دانشآموزان نابینا از

1- social skills

2- Mihan

شادکامی و خوشبینی (از مؤلفه‌های هوش هیجانی) به مراتب ضعیفتری برخوردار خواهند شد. دربارهٔ مؤلفهٔ همدلی و واقعگرایی نیز یافته‌های پژوهش حاضر با مطالعه‌های نلسون (۲۰۰۹)، شهیم (۱۳۸۱) و بیابانگرد (۱۳۸۴) همخوانی دارد. به طور کلی می‌توان چنین تبیین کرد از آنجا که بین خلقی عاطفی مثبت و همدلی رابطه‌ی مثبت معنی‌داری وجود دارد و از طرف دیگر به دلیل این که افراد نایین نسبت به افراد بینا، از خلق عاطفی ضعیفی برخوردارند، بنابراین از همدلی پایینی نیز برخوردار خواهند بود. تبیین دیگر این که افراد نایین به دلیل ناقص جسمی و محرومیت‌های ناشی از آن اغلب قادر به ایجاد ارتباط اجتماعی و همدلی متقابل با همسالان و بزرگسالان و به فهم کامل توضیحات اطرافیان و مریبان نیستند و نمی‌توانند نیازهای خود را بیان کنند و در سازگاری عاطفی و اجتماعی با مشکلات بیشتری نسبت به افراد بینا روبرو می‌شوند. همچنین نتیجه‌ی این مطالعه در زمینهٔ دو مؤلفهٔ حل مسئله و خودآگاهی هیجانی که تفاوت معنی‌دار نبود، با مطالعه‌ی پرشکی (۱۳۸۴) همخوانی دارد. به طور کلی نقص حسی به ویژه اختلال بینایی شخصیت افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهد به طوری که به علت نقصی که افراد نایین دارند، احتمالاً در اکتساب هوش هیجانی دچار مشکل شده یا نسبت به همسالان خود با تأخیر مواجه می‌شوند.

پژوهش حاضر با محدودیت‌هایی مواجه بود از جمله، به دلیل اینکه پرسشنامه‌ها در هر دو گروه دانشآموزان نایین و بینا به صورت انفرادی و از طریق کاست اجرا گردید، حضور محقق و سایر عامل‌ها می‌توانست از صداقت پاسخ‌گویی آزمودنی‌ها تاحدودی بکاهد. از طرف دیگر پیشنهاد می‌گردد با توجه به اکتسابی بودن هوش هیجانی، مؤلفه‌های هوش هیجانی با استفاده از راهبردها و مدل‌های مناسب برای دانشآموزان نایین آموزش داده شود. این مطالعه با حمایت مدیریت آموزش و پژوهش استثنایی و با همکاری دانشآموزان نایین صورت گرفته است. نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند که از همکاری آنها تشکر و قدردانی نمایند.

منابع

فارسی

- امامی، سوزان (۱۳۷۶). بررسی و مقایسه میزان عزت نفس دانش آموزان عادی و نابینای ۱۰-۱۲ ساله. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران.
- بیابانگرد، اسماعیل (۱۳۸۴). مقایسه مهارت های اجتماعی دانش آموزان نابینا و ناشنوای دختر دبیرستانی شهر تهران. پژوهش در حیطه کودکان استثنایی. سال پنجم. شماره ۱. ص ۱.
- پژشکی، بهناز (۱۳۸۴). بررسی و مقایسه هوش هیجانی دختران کم بینا و نابینا در مقطع دبیرستان شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.
- تهمامی منفرد، شراره، علیایی زند، شهین و یوسفی لویه، مجید (۱۳۸۱). بررسی رابطه هوش هیجانی و راهبردهای رویارویی در دانش آموزان عادی و تیز هوش دبیرستان های شهر تهران. مقاله ارایه شده به اولین همایش ملی استعدادهای درخشان، شیراز.
- خجسته مهر، غلامرضا (۱۳۷۰). مقایسه ویژگی های شخصیتی نوجوانان نابینا و بینا. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی تهران.
- دهشیری، غلامرضا (۱۳۸۲). هنجاریابی پرسشنامه بهره هیجانی بار- آن در بین دانشجویان دانشگاه های تهران و بررسی ساختار عاملی آن. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علامه طباطبائی.
- سموعی، راحله (۱۳۸۵). ترجمه و هنجاریابی آزمون هوش هیجانی. مؤسسه تحقیقاتی علوم رفتاری سینا (روان تجهیز).
- شهیم، سیما (۱۳۸۱). بررسی مهارت اجتماعی در گروهی از دانش آموزان نابینا از نظر معلمان. مجله روان شناسی و علوم تربیتی. سال سی و دوم. شماره ۱. ص ۱۳۹-۱۲۱.
- عباسی، حشمت‌اله (۱۳۷۷). بررسی و مقایسه رشد اجتماعی در نوجوانان ۱۳-۱۶ ساله نابینا، نیمه بینا و عادی شهر ری تهران و اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.

- علیپور صنوبیری، علی (۱۳۷۶). اضطراب و سازگاری اجتماعی در نوجوانان نابینای پسر. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند.
- مستعلمی، فروزان، حسینیان، سیمین و یزدی، منور (۱۳۸۴). تأثیر آموزش مهارت‌های اجتماعی بر افزایش اعتماد به نفس دختران نابینای شهر تهران. مجله پژوهش در حیطه کودکان/استثنایی. سال پنجم. شماره چهار. ص ۴۵۰-۴۳۷.
- مهدیزادگان، ایران و آتشپور، حمید (۱۳۷۶). افسرده‌گی در نابینایان. خلاصه مقالات نخستین کنگره انجمن روانشناسی ایران. تهران. ص ۱۱۴.
- نوذری، قاسم (۱۳۷۴). مقایسه وضعیت بلوغ اجتماعی دانشآموزان پسر ناشنا و نابینای پایه پنجم شهر تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- نوربخش، غلامرضا (۱۳۵۷). عوامل مؤثر درونی اجتماعی مؤثر بر وضعیت تحصیلی نابینایان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- نوزاد، نسیم (۱۳۸۵). اثربخشی آموزش ابراز وجود در میزان هراس اجتماعی و ابراز وجود افراد با نقص بینایی (کم بینا، نابینا). پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی. دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه گیلان.
- هالان، دانیل و کافمن، جیمز. روانشناسی کودکان استثنایی، ترجمه فرهاد ماهر (۱۳۷۸). تهران. انتشارات رشد.

لاتین

- Baird, S. M., Mayfield, P., & Barker, P. (1997). "mother' interpretation of the behvior of their infants with visual and other impairment during interaction" *Journal of Visual Impairment and Blindness*: sep-oct.
- Bar-on, R. (1999). Bar-on emotional quotient inventory.toronto multi-health system, Inc. *Applied Radiation and Isotopes* 49 (5-6): 495-497.
- Bar-on, R. (1999). The emotion Quotion Invetory (EQ-I): A test of emotional intelligence. Toronto. Canada. Mult: health systems.

- Boyatzis, E. (2002). Developing Emotional Intelligence. to be published in San Francico: Jossey - Bass.
- Cruickshank, W. M. (1971). Psychology of exceptional children and youth. Prentice hall- inc.
- Goleman, D. (1995). Emotional intelligence. Newyork: Banton Book.
- Internet Sddress: www.advanced communication. Com. Au/html.
- Kaschub, M. (2003). Defining Emotinal Itelligence in Music Education. *Arts Education Policy Review*, 103, 5, 9-15.
- Mayer, J. D., Salovay, P., Caruso, D. R., Sitarenios, G. (2001). emotional intelligence as a standard intelligence. *Emotion*, 26 (1): 232-242.
- Nelson, D. W. (2009). Feeling good and open-minded: The impact of positive affect on cross cultural empathic responding. Department of Psychology, Winthrop University, Mineola, NY, United States *Journal of Positive Psychology*. 4, 1, 53-63.
- Obikoar, E. F. (2001). Developing Emotional intelligence in Learner with behavioral problem., Wilson education abstracte.
- Petrides. K. V., Federieksin, N., & Furnham, A. (2004). The role of trait Emotional intelligence in academic performance and deviant behavior at school. *Personality and Undividual Differences*. 36: 277-293.
- Plato. (2003). Effwctive Education and the Role of Emotional Intelligence.
- Quebbeman, J., & Rozell, E. (2002). Emotional Intelligence and dispositionsl affectivity *Human Resource Management Review*. 12, 1, 125-143.
- Sjoberg, L. (2001). Emotional intelligence and life adjustment. Center of Economic Psychology.
- Wong, C. S., & Law, S. (2002). The effect of leader and follower emotional intelligence on performance and attitude. *The leadership Quartely*. 13, 3, 243-274.

Wong, C. S., & Law, S. (2002). The effect of leader and follower emotional intelligence on performance and attitude. *The leadership Quartely*. 13, 3, 243-274.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی